

Convenis internacionals

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 25 de maig del 2017 ha aprovat el següent:

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda

El Govern d'Andorra ha dut a terme la reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al Principat afrontar els reptes del futur i posar-se en una situació de competència. Des del maig del 2011, el Govern es va centrar en la reforma de les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals i l'impost sobre societats per permetre que aquestes normes entressin en aplicació en l'exercici fiscal corresponent al 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més, durant el 2012 es va elaborar la Llei de l'impost general indirecte, que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que entrà en vigor l'1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal es va completar amb l'impost sobre la renda de les persones físiques, que va entrar en vigor el 22 de maig del 2014, i s'aplica efectivament des de l'1 de gener del 2015.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació en el marc de l'OCDE, el 5 de novembre del 2013, el Principat d'Andorra va signar el Conveni de l'OCDE i del Consell d'Europa relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, adoptat a Estrasburg el 25 de gener de 1998, i modificat pel Protocol d'esmena adoptat a París el 27 de maig del 2010, que va entrar en vigor l'1 de desembre del 2016.

Cal destacar també que al juny del 2014, el Principat d'Andorra va esdevenir el 48è Estat a adherir-se a la Declaració sobre l'intercanvi automàtic d'informació de l'OCDE.

Igualment, el 3 de desembre del 2015, es va signar l'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents, conegut com el *Multilateral Competent Authority Agreement (MCAA)*, que instaura el principi de norma comuna de la declaració de l'OCDE.

Finalment i pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació amb la Unió Europea, el 12 de febrer del 2016, es va signar a Brussel·les el Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, que va entrar en vigor l'1 de gener del 2017.

Totes aquestes accions estan encaminades a complir amb el compromís amb l'OCDE i la UE per iniciar l'intercanvi automàtic d'informació fiscal a partir de 2018, en relació amb les dades del 2017.

Aquest nou marc legal ha de facilitar la negociació d'acords bilaterals per evitar la doble imposició (en endavant, "CDI"), essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics, per facilitar el desenvolupament del sector dels serveis i per refermar el procés d'obertura econòmica del país.

En aquest sentit, el Govern ha conclòs la tramitació de quatre CDI amb la República Francesa, en vigor des de l'1 de juliol del 2015, amb el Regne d'Espanya, en vigor des del 26 de febrer del 2016, amb el Gran

Ducat de Luxemburg, en vigor des del 7 de març del 2016 i amb el Principat de Liechtenstein, vigent des del 21 de novembre del 2016.

Al seu torn, el 30 de novembre del 2016 el Consell General va aprovar la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de posar Andorra en situació de competir, atès que permetran a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció en origen sobre la facturació, i donaran seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposició per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

Per a la negociació d'aquests acords, tant els països membres de l'OCDE com els països no membres utilitzen el model de Conveni fiscal de l'OCDE per a la negociació, l'aplicació i la interpretació dels seus convenis fiscals bilaterals. El model de Conveni fiscal i la xarxa de més de 3.000 convenis bilaterals basats en aquest model permeten solucionar uniformement les divergències que es plantegen generalment en l'àmbit de la doble imposició internacional, i establir normes clares i consensuades sobre la imposició de la renda i el patrimoni. Tenir en compte el model permet, a més, evitar que aquests problemes creïn obstacles al lliure moviment dels béns, dels serveis, dels capitals i de la mà d'obra entre els països.

El model de Conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, i estableix que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

La negociació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta es va dur a terme a Andorra la Vella, els dies 14 i 15 de desembre del 2015.

El 20 de setembre del 2016 el ministre d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra, Gilbert Saboya Sunyé, signà a Nova York conjuntament amb el ministre d'Afers Exteriors de la República de Malta, George Vella, el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

El Conveni reprèn, en gran part, les disposicions contingudes en el model de l'OCDE, generalment acceptades per tots els estats, i alhora inclou les particularitats del Principat d'Andorra i de la República de Malta. Està constituït per 28 articles i s'acompanya d'un Protocol que completa i interpreta certs articles del Conveni.

El Conveni estableix a quins impostos s'aplica i en preveu l'aplicació a impostos futurs.

Pel que fa a les definicions generals per a la interpretació dels termes utilitzats en el Conveni se segueix el model de l'OCDE.

Es defineix el concepte de residència tenint en compte el model de l'OCDE. No obstant això, el Protocol determina que tant els fons d'inversió com els fons o plans de pensions tenen la consideració de residents, i els defineix, per a Andorra i per a Malta, amb referències a la legislació domèstica de cadascun dels estats contractants. Igualment, s'estableix la possibilitat d'aplicar aquest CDI a tots els fons d'inversió o plans de pensions que les autoritats competents dels dos estats convinguin.

Pel que respecta a les rendes imposables previstes als articles 10, 11 i 12, concretament les relatives a dividends, interessos i cànon, cal posar en relleu que l'article 10 determina la tributació exclusiva dels dividends a l'Estat de residència del perceptor, sempre que en sigui el beneficiari efectiu. Amb referència als interessos, l'article 11 determina la potestat tributària exclusiva a favor de l'Estat de residència del perceptor dels interessos, sempre que en sigui el beneficiari efectiu. Pel que fa als cànon, l'article 12 concedeix potestat tributària exclusiva sobre els pagaments de cànon a l'Estat de residència del perceptor.

L'article 21 del Conveni fa referència als mètodes d'eliminació de la doble imposició en ambdós països.

El procediment d'arranjament amistós de l'article 23 està basat en el model de l'OCDE, tot i que no inclou el reconeixement de l'arbitratge com a mecanisme de resolució de conflictes de les qüestions no resoltes per les autoritats competents dels estats contractants.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, s'hi inclou la redacció vigent de l'article sobre intercanvi d'informació segons el de l'OCDE, que versa sobre l'estàndard d'intercanvi d'informació "previsiblement rellevant". No obstant això, el Protocol aclareix que l'estàndard per a l'intercanvi d'informació no permet les *fishing expeditions* i que els drets i les salvaguardes dels contribuents presents en la normativa d'un país es mantenen aplicables en el procés d'intercanvi d'informació. D'igual manera el Protocol regula l'aplicació efectiva de l'intercanvi d'informació.

Un cop ratificat, el Conveni entrarà en vigor transcorregut un termini de trenta dies a comptar de la data de la darrera de les notificacions mitjançant les quals els estats contractants es notifiquen mútuament, per via diplomàtica, l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Ateses les consideracions exposades,

s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 25 de maig del 2017

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda

El Govern del Principat d'Andorra

i

el Govern de la República de Malta,

desitjant promoure les seves relacions econòmiques i millorar la cooperació en matèria fiscal mitjançant la conclusió d'un conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda sense generar oportunitats per a la no-imposició o per a la imposició reduïda mitjançant l'evasió o l'elusió fiscals, han convingut les disposicions següents:

Article 1. *Persones concernides*

Aquest Conveni s'aplica a les persones que són residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos coberts*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per part de cadascun dels estats contractants o per les seves subdivisions polítiques o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.

2. Es consideren "impostos sobre la renda" els que graven la totalitat de la renda o qualsevol part d'aquesta, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, i els impostos sobre l'import global dels sous o salaris pagats per les empreses.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:

(a) pel que fa a Malta:

l'impost sobre la renda.

(a partir d'ara denominat "impost de Malta").

(b) pel que fa a Andorra:

(i) l'impost sobre les societats;

(ii) l'impost sobre la renda de les persones físiques;

(iii) l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals; i

(iv) l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

(a partir d'ara denominats "impost andorrà").

4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixi als ja existents o els substitueixi. Les autoritats competents dels estats contractants es notifiquen les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals respectives.

Article 3. *Definicions generals*

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que del context s'infereixi una interpretació diferent:

(a) el terme "Malta" significa la República de Malta i, emprat en sentit geogràfic, significa l'illa de Malta, l'illa de Gozo i la resta d'illes de l'arxipèlag maltès, incloent-hi el mar territorial, així com les àrees del fons marí, el seu subsòl i la columna d'aigües suprajacents, adjacents al mar territorial, en els quals Malta exerceix drets de sobirania, jurisdicció o control d'acord amb el dret internacional i amb la seva legislació interna, inclosa la seva legislació relativa a l'exploració de la plataforma continental i a l'explotació dels seus recursos naturals;

(b) el terme "Andorra" significa el Principat d'Andorra i, emprat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra;

- (c) les expressions “un Estat contractant” i “l'altre Estat contractant” designen, segons el context, Malta o Andorra;
- (d) el terme “persona” comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;
- (e) el terme “societat” designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius;
- (f) les expressions “empresa d'un Estat contractant” i “empresa de l'altre Estat contractant” designen respectivament una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;
- (g) el terme “trànsit internacional” designa qualsevol transport efectuat per una nau o una aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un Estat contractant, excepte en els casos en què la nau o l'aeronau s'exploti únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;
- (h) el terme “activitat econòmica” inclou la prestació de serveis professionals i la realització d'altres activitats de naturalesa independent;
- (i) el terme “autoritat competent” designa:
 - (i) a Malta: el ministre responsable de les Finances o el seu representant autoritzat;
 - (ii) a Andorra: el ministre de Finances o el seu representant autoritzat;
- (j) el terme “nacional” en relació amb un Estat contractant significa:
 - (i) qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'aquest Estat contractant;
 - (ii) qualsevol persona jurídica, societat de persones o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest Estat contractant;

2. Per a l'aplicació del Conveni en tot moment per part d'un Estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit té, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que prevaldrà el significat donat per la legislació fiscal per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. Resident

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió “resident d'un Estat contractant” significa qualsevol persona que, d'acord amb la legislació d'aquest Estat, està subjecta a imposició en aquest Estat, en virtut del seu domicili, residència, seu de direcció o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a aquest Estat com a totes les seves subdivisions polítiques o entitats locals. No obstant això, aquest terme no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest Estat exclusivament per rendes d'origen en aquest Estat.

2. Quan, d'acord amb les disposicions de l'apartat 1, una persona física és resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

- (a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on disposa d'un habitatge permanent a la seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós estats, es considera resident únicament de l'Estat on manté vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);
- (b) si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on sojorna de manera habitual;
- (c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós estats o si no sojorna de manera habitual en cap dels dos, es considera resident únicament de l'Estat del qual posseeix la nacionalitat;
- (d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós estats o si no posseeix la nacionalitat de cap dels dos, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona que no sigui persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident dels dos estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "establiment permanent" designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat econòmica.

2. L'expressió "establiment permanent" inclou en particular:

- (a) una seu de direcció;
- (b) una sucursal;
- (c) una oficina;
- (d) una fàbrica;
- (e) un taller;
- (f) una mina, un pou de petroli o de gas, una pedrera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i
- (g) una explotació agrícola, pecuària o forestal.

3. Una obra o un projecte de construcció o d'instal·lació únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió "establiment permanent" no inclou:

- (a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;
- (b) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;
- (c) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat de ser transformats per una altra empresa;
- (d) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis, amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;
- (e) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de realitzar, per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;
- (f) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres de la a a la e, sempre que l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter auxiliar o preparatori.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona –que no sigui un agent independent, a qui s'aplica l'apartat 6– actua per compte d'una empresa i disposa, en un Estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculden per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa; llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre Estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o de qualsevol altra manera) no és suficient, per si sol, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Article 6. *Rendes immobiliàries*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'exploracions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip emprat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments fixos o variables per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o la utilització de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 també s'apliquen a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis de les empreses*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant estan sotmesos a imposició exclusivament en aquest Estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa poden ser gravats a l'altre Estat però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceix la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, s'imputen en cadascun dels estats contractants en aquest establiment permanent els beneficis que hauria pogut obtenir si hagués constituït una empresa distinta i independent que exercís activitats idèntiques o similars en condicions idèntiques o similars i que tractés amb total independència amb l'empresa de la qual constitueix un establiment permanent.

3. Per determinar els beneficis d'un establiment permanent, s'admet la deducció de les despeses realitzades per als fins d'aquest establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i els costos generals d'administració per als mateixos fins, ja sigui en l'Estat on se situa aquest establiment permanent, ja sigui arreu.

4. No es pot imputar cap benefici a l'establiment permanent pel sol fet de la compra de béns o de mercaderies per a l'empresa per part d'aquest establiment permanent.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any segons el mateix mètode, tret que existeixin motius vàlids i suficients per procedir altrament.

6. Quan els beneficis inclouen elements de renda que s'han tractat per separat en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests articles no es veuen afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aeronaus, en trànsit internacional, només són gravables a l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim es troba a bord d'una nau, aquesta seu es considera ubicada a l'Estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau, o en l'absència d'un port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota la nau.

3. Per als fins d'aquest article, els beneficis derivats de l'explotació de naus o d'aeronaus en trànsit internacional inclouen els beneficis derivats del lloguer de naus o d'aeronaus si aquestes naus o aeronaus operen en trànsit internacional, o bé si els beneficis del seu lloguer són incidentals a altres beneficis descrits en l'apartat 1 d'aquest article.

4. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un pool, en una explotació conjunta o en un organisme internacional d'explotació.

Article 9. *Empreses associades*

1. Quan:

(a) una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

(b) les mateixes persones participen directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant, i quan, en l'un i l'altre cas, les dos empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hauria pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir a causa d'aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser gravats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i, per tant, grava– beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ja ha estat gravada en aquest altre Estat, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin convingut empreses independents, l'altre Estat procedeix a l'ajustament que correspongui de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels Estats contractants es consultaran quan sigui necessari.

Article 10. *Dividends*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant només són gravables en aquest altre Estat, sempre que el beneficiari efectiu dels dividends sigui resident de l'altre Estat. Aquest apartat no s'aplica a la imposició de la societat respecte dels beneficis sobre els quals es paguen els dividends.

2. El terme "dividends" emprat en aquest article designa les rendes procedents d'accions, accions o bons de gaudi, parts de mines, parts de fundador o altres drets, excepte els crèdits, que permetin participar en els beneficis, així com les rendes d'altres participacions socials sotmeses, per la legislació fiscal de l'Estat d'on és resident la societat distribuïdora, al mateix règim fiscal que les accions.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividends, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividends. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat, que és el beneficiari efectiu dels dividends, o que la participació generadora de dividends estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre beneficis de societat no distribuïts, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts siguin, en la seva totalitat o en part, beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només són gravables en aquest altre Estat, sempre que el beneficiari efectiu dels interessos sigui resident de l'altre Estat.

2. El terme "interessos" emprat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyades o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació en els beneficis del deutor, i en particular, les rendes de fons públics i els rendiments de bons o d'obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquestes rendes de fons públics, bons o obligacions. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, que és resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant, d'on procedeixen els interessos, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on està situat l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o dels que l'un i l'altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant només són gravables en aquest altre Estat.

2. El terme "cànon" emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa rebudes per l'ús o pel dret d'ús de drets d'autor d'obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, qualsevol patent, marca comercial, dibuix o model, plànol, fórmula o procediment secrets o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànon, que és resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant d'on procedeixen els cànon una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o el bé generador dels cànon està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquests casos, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Es considera que els cànon procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànon, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànon i que suporta la càrrega d'aquests cànon, es considera que aquests cànon procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon o dels que l'un i l'altre mantenen amb terceres persones, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'apliquen únicament per aquest darrer

import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6 i situats a l'altre Estat contractant, poden ser gravats en aquest altre Estat.
2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser gravats en aquest altre Estat.
3. Els guanys obtinguts per una empresa d'un Estat contractant procedents de l'alienació de naus o d'aeronaus explotades en trànsit internacional, o procedents de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus o aeronaus, són gravables exclusivament en l'Estat contractant on està situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.
4. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions, el valor de les quals procedeixi en més d'un 50 per cent, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.
5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són gravables en l'Estat contractant en què resideix l'alienador.

Article 14. Rendes del treball

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball només són gravables en aquest Estat tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser gravades en aquest altre Estat.
2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre Estat contractant només són gravables en el primer Estat esmentat quan:
 - (a) el perceptor sojorni a l'altre Estat durant un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt de 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, i
 - (b) les remuneracions les pagui un empresari, o pel compte d'un empresari, que no és resident de l'altre Estat, i
 - (c) les remuneracions no les suporti un establiment permanent que l'empresari tingui a l'altre Estat.
3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes d'un treball as-salariat efectuat a bord d'una nau o d'una aeronau explotades en trànsit internacional, per una empresa d'un Estat contractant, poden ser gravades a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. Remuneració de consellers

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions anàlogues que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.

Article 16. Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista, ja sigui actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o en qualitat de músic, o com a esportista, poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats efectuades per un artista o un esportista personalment i en aquesta qualitat, s'atribueixin no a l'artista o l'esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes poden ser gravades a l'Estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o l'esportista.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen a les rendes derivades de les activitats realitzades en un Estat contractant per un artista o un esportista quan l'estada en aquest Estat contractant és finançada en la seva totalitat o principalment amb fons públics de l'altre Estat contractant, de les seves subdivisions polítiques o de les seves entitats locals. En aquest cas, les rendes només són gravables a l'Estat contractant del qual l'artista o l'esportista és resident.

Article 17. Pensions

1. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions anàlogues que es paguen a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior només són gravables en aquest Estat.

2. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les pensions i altres pagaments percebuts en aplicació de la legislació sobre seguretat social d'un Estat contractant només són gravables en aquest Estat.

Article 18. Funció pública

1.

(a) Els sous, salaris i altres remuneracions anàlogues pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o per una entitat local a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o subdivisió o entitat només són gravables en aquest Estat.

(b) No obstant això, aquests sous, salaris i remuneracions anàlogues només són gravables en l'altre Estat contractant quan els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) posseeix la nacionalitat d'aquest Estat; o

(ii) no va esdevenir resident d'aquest Estat exclusivament amb la finalitat de prestar aquests serveis.

2.

(a) No obstant el que disposa l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o a càrrec de fons constituïts per aquest Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o aquesta subdivisió o entitat, només són gravables en aquest Estat.

(b) No obstant això, aquestes pensions i remuneracions anàlogues només són gravables a l'altre Estat contractant quan la persona física és un resident i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, salaris, pensions i altres remuneracions anàlogues, pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un Estat contractant o per una subdivisió política o entitat local seves.

Article 19. Estudiants

Els imports que rep, per cobrir les seves despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica, un estudiant o una persona en pràctiques que és, o hagi estat just abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna al primer Estat esmentat amb l'única finalitat de continuar els seus estudis o la seva formació pràctica, no són gravables en aquest Estat, sempre que aquests pagaments provenguin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, provenguin d'on provenguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni només són gravables en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el dret o el bé generador de les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Article 21. *Eliminació de la doble imposició*

1. En el cas de Malta, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

D'acord amb les disposicions de la legislació de Malta relatives a la possibilitat de deduir de l'impost de Malta els impostos estrangers, quan, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni, s'inclouin a la declaració a Malta rendes d'origen andorrà, l'impost andorrà sobre aquestes rendes es podrà deduir de l'impost de Malta pagat sobre aquestes rendes.

2. En el cas d'Andorra, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

(a) Quan un resident d'Andorra obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser gravades a Malta, Andorra acordarà la deducció en l'impost sobre la renda d'aquest resident de l'import igual a l'impost abonat a Malta. Aquesta deducció no pot, però, excedir la part de l'impost andorrà, calculat abans de la deducció, corresponent a aquestes rendes obtingudes a Malta;

(b) Quan un resident d'Andorra obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, estiguin exemptes d'impostos a Andorra, Andorra podrà prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'import de l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

Article 22. *No-discriminació*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat en les mateixes circumstàncies, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. La imposició aplicable als establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no pot ser menys favorable en aquest altre Estat que l'aplicada a les empreses d'aquest altre Estat que exerceixen la mateixa activitat. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions fiscals que concedeix als seus propis residents en funció de l'estat civil o de les càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 5 de l'article 11 o de l'apartat 5 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduibles per determinar els beneficis gravables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer Estat esmentat.

4. Les empreses d'un Estat contractant que tenen un o diversos residents de l'altre Estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, en la seva totalitat o en part, no estan sotmeses, en el primer Estat esmentat, a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmeses altres empreses similars del primer Estat esmentat.

5. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 23. *Procediment d'arranjament amistós*

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un o ambdós estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot sotmetre, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, el seu cas a l'autoritat

competent de l'Estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article 22, a la de l'Estat contractant d'on és nacional. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb aquest Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants, mitjançant arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni. També es poden consultar amb la finalitat d'evitar la doble imposició en casos no previstos per aquest Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, inclús mitjançant una comissió conjunta formada per elles o els seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament, tal com s'indica en els apartats anteriors.

Article 24. *Intercanvi d'informació*

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o entitats locals en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un Estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern d'aquest Estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) relacionades amb la gestió o la recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, de la seva aplicació efectiva o de la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o de la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de decisions judicials. No obstant això, la informació rebuda per un Estat contractant pot ser emprada per a altres finalitats, quan aquesta informació pugui ser emprada per a altres finalitats segons la legislació interna dels dos estats, i l'autoritat competent de l'Estat sol·licitat n'autoritzi l'ús.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

- (a) prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre Estat contractant;
- (b) proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre Estat contractant;
- (c) proporcionar informació que revela un secret de caire empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació la revelació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

4. Si un Estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre Estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, independentment que l'altre Estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas els estats contractants poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 s'interpreten en el sentit de permetre a un Estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació la posseeixen bancs, altres

institucions financeres, o qualsevol persona que actui en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

Article 25. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars*

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars i els membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals, de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords específics.

Article 26. *Dret a acollir-se als beneficis del Conveni*

1. No obstant la resta de disposicions d'aquest Conveni, un resident d'un Estat contractant no pot beneficiar-se en l'altre Estat contractant de cap reducció o exempció d'impostos prevista en aquest Conveni si és raonable concloure, tenint en compte tots els elements i les circumstàncies rellevants, que el principal objectiu és obtenir aquests beneficis, tret que sigui establert que acordar aquests beneficis en aquestes circumstàncies sigui conforme amb l'objecte i la finalitat de les disposicions rellevants d'aquest Conveni. Les autoritats competents dels estats contractants es consultaran abans de denegar a un resident d'un Estat contractant aquests beneficis a l'altre Estat contractant.

2. Quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, un element de la renda pugui ser exempt d'impostos en un Estat contractant, i de conformitat amb les lleis en vigor en aquest altre Estat contractant, una persona només està sotmesa a imposició en funció de l'import de la renda obtinguda o rebuda en aquest altre Estat, i no en funció de l'import total, aleshores l'exempció permesa en el primer Estat només s'aplica a la part de la renda que està sotmesa a imposició en aquest altre Estat.

Article 27. *Entrada en vigor*

1. Els estats contractants es notifiquen mútuament, per via diplomàtica, l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. Aquest Conveni entrarà en vigor transcorregut un termini de trenta dies a comptar de la data de la darrera de les notificacions a què es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions prenen efecte:

(a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, a les rendes generades l'1 de gener o a partir d'aquesta data de l'any natural que segueix l'any en què el Conveni entri en vigor;

(b) respecte dels altres impostos sobre la renda, als impostos a càrrec de l'any impositiu (qualsevol període de l'any natural o període comptable, segons el cas) que comenci l'1 de gener o a partir d'aquesta data, immediatament després de la data en què el Conveni entri en vigor.

Article 28. *Denúncia*

Aquest Conveni es manté en vigor fins que un dels estats contractants el denunciï. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, mitjançant notificació de denúncia amb un preavís mínim de sis mesos abans de l'acabament de cada any natural, iniciat després del venciment d'un període de cinc anys, a partir de la data de la seva entrada en vigor. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

(a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, a les rendes generades l'1 de gener o a partir d'aquesta data de l'any natural, que segueix a l'any de la notificació;

(b) respecte dels altres impostos sobre la renda, als impostos a càrrec de l'any impositiu (qualsevol període de l'any natural o període comptable, segons el cas) que comenci l'1 de gener o a partir d'aquesta data, immediatament després de l'any en què es produeix la notificació;

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats pels seus Governos respectius, signen aquest Conveni.

Nova York, 20 de setembre del 2016, fet en dos exemplars, en català i en anglès, ambdós textos són igualment fefaents.

Pel Govern del Principat d'Andorra
Gilbert Saboya Sunyé

Pel Govern de la República de Malta
George Vella

Protocol

En signar avui el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, els signataris han convingut les disposicions següents, que formaran part integrant d'aquest Conveni.

I. En relació amb l'apartat 1 de l'article 4 (resident):

1. Es consideren "residents d'un Estat" els fons d'inversió i els fons o plans de pensió d'un Estat contractant. En aquest sentit:

(i) L'expressió "fons d'inversió" designa:

(a) en el cas de Malta, un pla d'inversió col·lectiva, com es defineix en la Llei de serveis d'inversió (capítol 370 de les Lleis de Malta) i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur;

(b) en el cas d'Andorra, un fons d'inversió segons la Llei 10/2008, del 12 de juny, i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur;

(c) qualsevol altre fons d'inversió, arranament o entitat d'un Estat contractant que l'autoritat competent d'aquest Estat contractant determini considerar com a fons d'inversió d'acord amb aquest apartat; i

(ii) El terme "fons o pla de pensió" designa:

(a) En el cas de Malta, un fons de jubilació o un pla de pensió de jubilació autoritzat, regulats o altrament autoritzats en virtut de la Llei de fons especials (regulació) (capítol 450 de les Lleis de Malta) i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur;

(b) En el cas d'Andorra, un fons o pla de pensió establert d'acord amb la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de 1989; i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur;

(c) Qualsevol altre fons o pla de pensió d'un Estat contractant que l'autoritat competent d'aquest Estat contractant determini considerar com a fons o pla de pensió d'acord amb aquest apartat.

2. Les societats de persones o les fidúcies (trust) constituïdes en virtut de les lleis d'un Estat contractant i que estan subjectes a imposició en aquest Estat contractant es consideren residents d'aquest Estat contractant.

II. En relació amb l'article 24 (intercanvi d'informació):

1. S'entén que el concepte de "previsiblement rellevant" referit a l'apartat 1 de l'article esmentat, està previst per a l'intercanvi d'informació en matèria d'impostos de la manera més àmplia possible, i al mateix temps, per aclarir que els estats contractants no tenen la llibertat de dur a terme recerques aleatòries o sol·licitar informació que previsiblement no sigui rellevant per als assumptes fiscals d'un obligat tributari.

2. Els drets i les salvaguardes garantits a les persones en un Estat contractant es mantenen aplicables en aquest Estat contractant durant el procés d'intercanvi d'informació.

3. Les disposicions d'aquest Conveni, en relació amb les sol·licituds d'informació, s'apliquen:

(i) pel que fa a matèria fiscal que impliqui la conducta intencionada susceptible d'enjudiciament en virtut de les lleis penals de la part sol·licitant, els períodes impositius que s'inicien o són posteriors a l'1 de gener del tercer any anterior a aquell en què el Conveni entri en vigor, i si no es tracta de cap període impositiu, a tots els impostos generats l'1 de gener o, a partir d'aquesta data, del tercer any anterior a aquell en què el Conveni entri en vigor, i

(ii) en els altres casos, els períodes impositius que s'inicien o són posteriors a l'1 de gener següent a aquell en què el Conveni entri en vigor, i si no es tracta de cap període impositiu, per a tots els impostos generats l'1 de gener o a partir d'aquesta data de l'any següent a aquell en què el Conveni entri en vigor.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats pels seus Governos respectius, signen aquest Protocol.
Nova York, 20 de setembre del 2016, fet en dos exemplars, en català i en anglès, ambdós textos igualment fefaents.

Pel Govern del Principat d'Andorra
Gilbert Saboya Sunyé

Pel Govern de la República de Malta
George Vella